Lietas Nr. 12020007912
Lietas arhīva Nr. KA04-0202-14/21

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

**Rīgā, 2014.gada 14.maijā**

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese S.Gļazere

tiesneši L.Šteinerte un G.Stūris

piedaloties prokurorei I.Sviderskai

zvērinātai advokātei L.Petrovai

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. B/, personas kods /personas kods/,** apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, sakarā ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona prokuratūras prokurores I.Sviderskas iesniegto apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 7.oktobra spriedumu.

Vēl šajā lietā par vainīgu ir atzīta un notiesāta /pers. C/, personas kods /personas kods/, attiecība uz kuru spriedums nav pārsūdzēts.

Iepazinusies ar apelācijas protesta motīviem un pārbaudījusi pierādījumus krimināllietā

**k o n s t a t ē j a,**

pirmās instances tiesa, konstatēja, ka /pers. B/ celta apsūdzība par to, ka viņš izdarīja zādzību nelielā apmērā, šādos apstākļos:

2012.gada 5.augustā /pers. B/ un /pers. C/ mantkārīgā nolūkā vienojās izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu no SIA ,,Maxima Latvija" piederošā veikala ,,Maxima-X" /adrese/. Realizējot savu noziedzīgo nodomu, /pers. B/ un /pers. C/ ap plkst. 18.30 iegāja veikalā /Nosaukums C/(R-18), kur /pers. B/ no veikala preču pašapkalpošanās stenda paņēma divas maltās kafijas /Nosaukums D/ 500g paciņas, katru Ls 4,95 vērtībā, un ielika iepirkumu grozā, pēc tam aizgāja uz citu veikala nodaļu, kur no groza viņš pārlika kafijas iepakojumus maisiņā, kurš bija līdzi /pers. C/. /pers. C/, turot rokā maisu ar minēto veikala preci ap plkst.18.35 pagāja garām veikala kasei, nesamaksājot par preci.

Tādējādi /pers. B/ grupā ar /pers. C/ nolaupīja svešu kustamu mantu, piederošu SIA ,,Maxima Latvija", Ls 9,90 apmērā, tas ir, izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 7.oktobra spriedumu /pers. B/ atzīts par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un attaisnots.

Pamatojot šādu spriedumu, pirmās instances tiesa norādīja, ka Krimināllikuma 19.pants nosaka, ka par dalību (līdzizdarīšanu) uzskatāma apzinātā noziedzīga darbība, ar kuru tīšu noziedzīgu nodarījumu kopīgi, to apzinoties, tieši izdarījušas divas vai vairākas personas (tas ir, grupa). Katra no šim personām ir noziedzīgā nodalījuma dalībnieks (līdzizdarītājs).

Pirmās instances tiesa secināja, ka apsūdzība par zādzības izdalīšanu /pers. B/ tiek balstīta uz abu apsūdzēto pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībām. Abi apsūdzētie pirmstiesas kriminālprocesā ir atzinuši savu vainu zādzības izdalīšanā, bet tiesas izmeklēšanā noliedza, ka abiem bija kopīgs nodoms izdarīt zādzību.

Novērtējot sākotnēji sniegtās /pers. C/ liecības kopsakarā ar viņas liecībām par to, kāpēc šīs liecības tika mainītas, pirmās instances tiesa secināja, ka sākotnēji /pers. C/ nav bijusi patiesa savās liecībās par notikušās zādzības apstākļiem, jo pretēji lietā noskaidrotajam, ir apgalvojusi, ka kafijas paciņas no plaukta ir paņēmusi viņa. Izmeklēšanas gaitā viņa ir liecinājusi, ka kafijas

paciņas no plaukta ir paņēmis /pers. B/. Pirmās instances tiesa secināja, ka /pers. C/ ar savu liecību maiņu cenšas pilnībā uzņemties vainu par izdalīto noziedzīgo nodarījumu, tādējādi parādot, ka viņai bija nodoms izdarīt zādzību.

Pirmās instances tiesa uzskatījusi, ka apsūdzētajai pirmstiesas kriminālprocesā nav uzdoti jautājumi par to, vai un kad viņa noziedzīgi vienojās ar /pers. B/ par zādzības izdarīšanu un kādas būs katra apsūdzētā darbības, lai izdarītu noziedzīgo nodarījumu. Turklāt, arī /pers. B/ nav ticis nopratināts par to, vai un kā abi apsūdzētie sadalīja savus pienākumus, lai sekmīgi izdarītu zādzību.

To, ka šobrīd, kad abi apsūdzētie ir mainījuši savas liecības, liecinot, ka zādzības nodoms bija tikai /pers. C/, tiesa uzskatīja par neiespējamu noskaidrot, ko abi apsūdzētie ir domājuši, liecinot, ka viņi kopīgi vienojās par zādzības izdarīšanu.

Tāpēc, pirmās instances tiesa uzskatīja par neiespējamu izmantot pierādīšanā abu apsūdzēto pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, kurās viņi atzīst savu vainu, jo liecības neatklāj abu apsūdzēto nodomu un konkrētas darbības zādzības realizēšanā.

Pirmās instances tiesa ņēma vērā, ka SIA ,,Maxima Latvija" veikals ,,Maxima" /adrese/, ir pašapkalpošanās veikals, līdz ar to fakts, ka /pers. B/ ielika savā iepirkumu groziņā divas paciņas kafijas, automātiski nenozīmē, ka viņam bija nodoms groziņā ieliktās preces nozagt.

Pirmās instances tiesas ieskatā, lietā ir pierādīts, ka /pers. C/ iepirkuma groziņa, kas bija rokās /pers. B/, saturu pārvietoja savā maisiņā un izgāja ar to no veikala, par precēm nesamaksājot. Fakts, ka /pers. B/ šādu situāciju pieļāva un neatturēja /pers. C/ no šādas rīcības nepierāda, ka abi apsūdzētie bija vienojušies par zādzības izdarīšanu personu grupā. Kriminālprocesa likuma 19.panta trešā daļa nosaka, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Pirmās instances tiesa atsaucoties, uz Kriminālprocesa likuma 519.panta 2.punktā noteikto, un novērtējot saprātīgās šaubas par labu apsūdzētajam /pers. B/, atzina, ka apsūdzētais /pers. B/ ir attaisnojams, jo lietā nav pierādījumu par apsūdzētā vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Par minēto pirmās instances tiesas spriedumu Rīgas pilsētas Kurzemes rajona prokuratūras prokurore I.Sviderska iesniegusi apelācijas protestu, kurā lūdz atcelt Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 7.oktobra spriedumu daļā par /pers. B/ atzīšanu par nevainīgu un attaisnošanu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un taisīt šajā daļā jaunu notiesājošu spriedumu.

Protestā norādīts, ka spriedums daļā par/pers. B/ atzīšanu par nevainīgu un attaisnošanu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas neatbilst Kriminālprocesa likuma 512.panta prasībām, ir nelikumīgs un nepamatots.

Prokurore uzskata, ka tiesa, pārbaudot pierādījumus, deva nepareizu vērtējumu visiem savāktajiem un pārbaudītajiem pierādījumiem, un spriedumā nepamatoti norādīja motīvus, kāpēc tos noraida.

Prokurore norāda, ka izmeklēšanā noskaidrots, ka kafijas paciņas no plaukta paņēma /pers. B/, pēc tam vietā, kur, pēc viņa domām, nav novērošanas kameru, tās ielika /pers. C/ maisiņā, lai viņa nesamaksājot iznes kafiju no veikala. Prokurores ieskatā, šāda abu personu rīcība norāda uz iepriekšēju vienošanos izdarīt zādzību un lomu sadali. /pers. C/ un /pers. B/ apzinājās, ka veikalā notiek videonovērošana, un tādēļ bija svarīgi, lai /pers. C/ nepaņemtu preci no plaukta.

Prokurore uzskata, ka tiesa nepamatoti secināja, ka /pers. C/ nav liecinājusi par vienošanos un lomu sadali, jo preces pārlikšana no iepirkumu groziņa maisiņā apzināti notika vietā, kurā, pēc abu apsūdzēto domām, netika veikta videonovērošana. Par minēto liecināja arī /pers. B/.

Tiesas secinājums, ka iztiesāšanas gaitā nav gūti pierādījumi noziedzīgā nodarījuma subjektīvās puses esamībai /pers. B/rīcībā, prokurores ieskatā nav pamatots. /pers. B/subjektīvo attieksmi pret nodarījumu- tiešu nodomu- pierāda viņa darbības.

Prokurore uzskata, ka tiesa ignorēja iepriekšminētos apstākļus un faktus, nedeva tiem novērtējumu, un nenorādīja motīvus, kāpēc tos noraida. Turklāt, tiesa iztiesāšanā nav ņēmusi vērā prokurora viedokli.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore apelācijas protestu uzturēja pēc tajā norādītajiem motīviem.

Apsūdzētais/pers. B/ un viņa aizstāve zvērināta advokāte L.Petrova apelācijas protestu neatzina par pamatotu, lūdza pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Pārbaudījusi pierādījumus lietā, apsvērusi apelācijas protesta motīvus, noklausījusies apsūdzētā /pers. B/, prokurores I.Sviderskas, aizstāves zvērinātas advokātes L.Petrovas viedokļus, tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas protests ir pamatots un apmierināms, pirmās instances tiesas spriedums daļā par /pers. B/ atzīšanu par nevainīgu un attaisnošanu ir atceļams un lietā taisāms notiesājošs spriedums.

Tiesu kolēģija, izvērtējot visus pierādījumus lietā konstatē, ka apsūdzētais /pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, šādos apstākļos:

2012.gada 5.augustā /pers. B/ un /pers. C/ mantkārīgā nolūkā vienojās izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu no SIA ,,Maxima Latvija" piederošā veikala ,,Maxima-X" /adrese/. Realizējot savu noziedzīgo nodomu, /pers. B/ un /pers. C/ ap plkst. 18.30 iegāja veikalā /Nosaukums C/(R-18), kur /pers. B/ no veikala preču pašapkalpošanās stenda paņēma divas maltās kafijas /Nosaukums D/ 500g paciņas, katru Ls 4,95 vērtībā, un ielika iepirkumu grozā, pēc tam aizgāja uz citu veikala nodaļu, kur no groza viņš pārlika kafijas iepakojumus maisiņā, kurš bija līdzi /pers. C/. /pers. C/, turot rokā maisu ar minēto veikala preci ap plkst.18.35 pagāja garām veikala kasei, nesamaksājot par preci.

Tādējādi /pers. B/ grupā ar /pers. C/ nolaupīja svešu kustamu mantu, piederošu SIA ,,Maxima Latvija", Ls 9,90 apmērā, tas ir, izdalīja zādzību nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Apelācijas instances tiesā apsūdzētais /pers. B/ liecināja, ka iepriekš sniegtajās liecībās jau visu ir norādījis. Viņš kopā ar sievu (/pers. C/) aizgāja uz veikalu, un sieva pateikusi, ka zags kafiju nevis pirks. Cietumā pie viņa atnākusi izmeklētāja un teikusi, lai viņš atzīst savu vainu un atmaksā SIA /Nosaukums F/ naudu. SIA /Nosaukums F/ izlīgumam nepiekrita.

Pirmās instances tiesā /pers. B/ savu vainu neatzina un liecināja, ka veikalā iegāja pirmais, pēc viņa iegāja /pers. C/. Viņš paņēma groziņu, ielika tajā kafiju, pēc tam devās pēc alus. /pers. C/ paņēma no viņa kafiju un teica, ka samaksās par to, un aizgāja. Viņš nezināja, ka /pers. C/ zags kafijas paciņas. Pirms ieiešanas veikalā par to nerunāja. Kad viņu nopratināja, izmeklētāja viņam teica, ja viņš atzīs vainu, tad varēs noslēgt izlīgumu. Viņš atzina vainu, nodeva /pers. C/ naudu, lai samaksātu par kafiju, bet izlīgumu noslēgt neizdevās. Par to, ka /pers. C/ ir nozagusi kafiju, viņa pati pateikusi.

Apelācijas instances tiesas sēdē atkārtoti tika nolasītas apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ liecības.

No apsūdzētā /pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2012.gada 9.novembrī sniegtajām liecībām izriet, ka 2012.gada 5.augustā kopā ar savu civilsievu /pers. C/ atradās Iļģuciemā un nolēma aiziet uz veikalu /Nosaukums F/, lai izdarītu kafijas zādzību. Veikalā viņš paņēma grozu. /pers. C/ nebija groza, viņai rokās bija maisiņš. Viņi abi piegāja pie plaukta ar kafiju un /pers. B/ paņēma divas paciņas kafijas /Nosaukums D/500gr, ielika tās grozā un gāja uz citu veikala nodaļu, lai no groza pārliktu paciņas /pers. C/ maisiņā. Ejot skatījās, lai nebūtu novērošanas kameras. Vienā no nodaļām (neatceras, kurā), viņš no groza kafijas pārlika maisiņā, kurš bija /pers. C/, pēc kā aizgāja pie plauktiem ar alu. Pie kases viņš samaksāja par alu. /pers. C/ no veikala izgāja, nesamaksājot par kafiju. Izejot no veikala devās uz mazo tirdziņu kur pārdeva kafijas paciņas par Ls 3 (1.sējums, lietas 63.-65.lapa).

No 2012.gada 27.novembra protokola par apsūdzētā /pers. B/iepazīstināšanu ar krimināllietas materiāliem izriet, ka apsūdzība viņam ir skaidra un saprotama, savu vainu atzīst pilnībā, izdarīto nožēlo. Viņam ir zināms, ka /pers. C/ ir atlīdzinājusi materiālo kaitējumu veikalam (1.sējums, lietas 92., 93.lapa).

No apsūdzētās /pers. C/ pirmās instances tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka viņa atzīst savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdalīšanā 2012.gada 5.augustā. /pers. C/ liecināja, ka divas kafijas paciņas nozaga viņa. Viņa paņēma kafiju, ielika to maisiņā un izgāja no veikala, nesamaksājot par kafiju. Ar /pers. B/ viņa nebija vienojusies par zādzības izdarīšanu. Nodoms nozagt kafiju viņai radās, atrodoties veikalā. /pers. B/ veikalā iegāja pirmais, viņa iegāja pēc viņa. /pers. B/ pirka alu. Izmeklētājai viņa teica, ka pazīst Igoru. Izmeklētāja uzrakstīja liecībās, ka viņi bija kopā un kopā visu izplānoja.

No apsūdzētās /pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2012.gada 6.novembrī sniegtajām liecībām izriet, ka 2012.gada 5.augustā zādzību izdarīja kopā ar savu civilvīru /pers. B/. /pers. B/ staigāja pa veikalu ar groziņu un paņēma no plaukta divas kafijas paciņas. Tad viņi aizgāja uz veikala nodaļu, kur pēc viņu novērojumiem nebija novērošanas kameru un pārlika abas kafijas paciņas maisiņā, kas bija rokās /pers. C/ un viņa nozagtās kafijas paciņas iznesa no veikala, par tām nesamaksājot. /pers. B/ kasē samaksāja par alu. Nozagto kafiju viņa pārdeva un par iegūto naudu viņi abi ar /pers. B/ nopirka produktus (1.sējums, lietas 41.,42., 43.lapa).

Lai gan apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina, tiesu kolēģija uzskata, ka tā ir pilnībā pierādīta ar kriminālprocesā iegūtajiem un tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

No cietušā pārstāvja /pers. I/ pirmās instances tiesā sniegtajām liecībām izriet, ka pēc novērošanas kameru ierakstu pārbaudes tika konstatēts, ka ierakstos redzama sieviete, kura iepriekš bija aizturēta. Atceras, ka bija nozagta kafija un sieviete to bija iznesusi maisiņā. Zādzība tika konstatēta pēc video ieraksta noskatīšanās. Viņš zina, ka veikalā bija arī vīrietis (/pers. B/), bet kāda bija viņa loma, neatceras. Sieviete rīkojās aktīvi, vīrietis bija kopā ar viņu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, pirmās instances tiesā tika nolasītas cietušā pārstāvja /pers. I/ liecības, kur viņš liecināja, ka 2012.gada 5.augustrā plkst.18.35 no veikala /adrese/ tika veikta preces- divu kafijas paciņu /Nosaukums D/ 500gr, par kopējo summu Ls 9,90, zādzība (1.sējums, lietas 21.lapa)

No SIA „Maxima Latvija" 2012.gada 5.augustā sastādītā iesnieguma protokola izriet, 2012.gada 5.augustā plkst.18./adrese/ SIA „Maxima Latvija" veikalā „MAXIMA-X" (R-18), zādzības rezultātā nozagtas divas paciņas maltas kafijas /Nosaukums G/ 500g. Ar šo zādzību SIA „Maxima Latvija" kopējais materiālais zaudējums sastāda Ls 9,90. Lūdz uzsākt kriminālprocesu un atzīt par cietušo (1.sējums, lietas 11.lapa).

No SIA „Maxima Latvija" pārstāvja /pers. I/ 2012.gada 8.oktobra iesnieguma protokola izriet, ka 2012.gada 5.augustā plkst.18./adrese/ SIA „Maxima Latvija" veikalā „MAXIMA-X", tika veikta preces zādzība. Nozagtas divas paciņas maltas kafijas /Nosaukums G/ 500g., katra Ls 4,95 vērtībā, par kopējo summu Ls 9,00. Lūdz vainīgo personu saukt pie krimināltbildības un atzīt SIA „Maxima Latvija" par cietušo (1.sējums, lietas 19.lapa).

No 2012.gada 22.novembra apskates protokola izriet, ka tika apskatīta CD matrica ar ierakstu no 08.05.2012., kura izņemta 08.10.2012. pie /pers. I/ sakarā ar zādzības faktu no veikala /Nosaukums F/ 05.08.2012.plkst.18./adrese/. Ieliekot CD datorā uz ekrāna parādās logs. Atverot CD tajā atrodas mape „R-18 Jacobs 2gb". Atverot mapi tajā atrodas seši video faili un viens attēls. Visi videofaili tiek atvēri ar Windows Media Player programmas palīdzību. Pirmajā video failā „1nem" redzama veikala tirdzniecības zāle, un zālē ienāk vīrietis, kurš atrodas no mugurpuses. Vīrietis ģērbies baltā T-kreklā un sarkanos šortos ar zīmējumu, kājās sandales un uz pleca soma. Vīrietim rokā ir iepirkuma grozs. 00.03 vīrietis no plaukta paņemt divas kafijas paciņas un ieliek iepirkumu grozā. Vīrietim pakaļ nāk sieviete, kura redzama no mugurpuses. Sievietei ir melni gari mati sakopti astē, ģērbusies dzeltenas krāsas T-kreklā, zilās džinsu biksēs, vasaras čībās. Sievietei kreisajā rokā ir zilas krāsas maiss. Video ieraksta ilgums-19 sekundes, datēts ar 08.05.2012.plkst. 18.33.43. Atverot otro failu „2slpj", tajā redzamas augstākminētais vīrietis tirdzniecības zālē no mugurpuses. Vīrieša darbības ir nepārskatāmas. Videoieraksta irgums ir 1 sekunde, datēts ar 08.05.2012. plkst.18.34.17. Trešajā videofailā „2slepj2" redzama tirdzniecības zāle un stendi ar precēm. Pa tirdzniecības zāli iet augstāk aprakstītā sieviete ar maisu rokās un apstājas aiz stenda. Sievietei seko augstāk aprakstītais vīrietis ar iepirkuma grozu rokās. Iepirkuma grozā atrodas prece. Vīrietis apstājas aiz

sievietes, turot rokās grozu. Aiz stenda viņu darbības nav pārskatāmas. 00.11 vīrietis turpina kustību no stenda puses. Vīrietim rokās ir tukšs iepirkuma grozs. Videoieraksta ilgums ir 0.14 sekundes, datēts ar 08.05.2012, plkst. 18.43.12. Ceturtajā video failā „2slepj3", redzama veikala tirdzniecības zāle ar stendiem. Pie stenda ienāk augstāk aprakstītā sieviete ar maisu rokās. 00.03 pie viņas pienāk augstāk aprakstītais vīrietis ar iepirkuma grozu rokās. Sieviete redzama no mugurpuses. 00.07 sieviete ar vienu roku ņem preces no iepirkuma groza un ieliek maisā. Katrs aiziet uz savu pusi. Videoieraksta ilgums ir 14 sekundes, datēts ar 08.05.2012. plkst.18.34.12. Piektajā video failā „3 izeja" redzama kase pie kuras ir rinda. Caur kasi iet augstākminētā sieviete ar maisu kreisajā rokā, labajā rokā saldējums. Sieviete aiziet nesamaksājot. Videoieraksta ilgums ir 9 sekundes, datēts ar 08.05.2012. plkst.18.34.32. Sestajā videofailā „4 pērk alu", redzama kase, pie kuras stāv augstākminētais vīrietis, kurš samaksā par cienu pudeli alus. Tad vīrietis iet prom. Videoieraksta ilgums 32 sekundes, datēs ar 08.05.2012, plkst.18.37.15. Septītajā failā JPEG Image, redzama augstākminētā sieviete un vīrietis. Sieviete ir aptuveni 20-25 gadus veca, vīrietis aptuveni 30-35 gadus vecs (1.sējums, lietas 25.-26., 27.-30.lapa).

No 2012.gada 22.oktobra apskates protokola izriet, ka apskate tiek veikta veikala /Nosaukums M/ tirdzniecības zālē, kas atrodas pēc adreses /adrese A/. Veikals ir daudzdzīvokļu divpadsmit stāvu mājas piebūve. Veikals aprīkots ar trīs kasēm. Aiz augļu un dārzeņu nodaļas atrodas tēju un kafiju nodaļa. Stends, uz kura atrodas kafijas paciņas aprīkots ar septiņiem plauktiem. Ceturtajā plauktā, skaitot no augšas, atrodas maltās kafijas Jacobs Kronung paciņas (500g). Paciņas ir zaļā krāsā. Pie plaukta ir piestiprināta preces cena un svītrkods. Vienas paciņas cena Ls 4,95, svītrkods-7622400004773. Uz apskates brīdi preces kārtība plauktos nav izjaukta (1.sējums, lietas 22.lapa).

Tiesu kolēģija atzīst, ka pierādījumu novērtējums pirmās instances tiesas spriedumā nav pilnīgs un objektīvs, tiesa kļūdaini secinājusi, ka nav pierādīta /pers. B/viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Pirmās instances tiesa attaisnojošu spriedumu pamatojusi ar to, ka nav pierādīts /pers. B/ un /pers. C/ būtu vienojušies par zādzības izdarīšanu grupā un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 19.panta trešo daļu –visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst vērtējamas par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Šādu pirmās instances tiesas secinājumu tiesu kolēģija atzīst par kļūdainu un neatbilstošu krimināltiesību teorijā nostiprinātajām atziņām.

Novērtējot visus krimināllietā konstatētos apstākļus to kopumā un savstarpējā sakarībā, Krimināllietu tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa, pieņemot spriedumu, pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 511., 512. un 525.pantu prasības. Tiesas secinājumi spriedumā neatbilst lietas materiāliem.

Pirmās instances tiesas viedoklis, ka nav iespējams izmantot pierādīšanā abu apsūdzēto pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, tiesu kolēģija vērtē kā neatbilstošu Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajai daļai, kas nosaka, ka tiesa spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē, un rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, vai ar pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt.

Tiesa nav ņēmusi vērā, ka pierādīšanas pienākums attiecas uz visiem faktiem, kam lietā varētu būt nozīme gan no apsūdzības, gan aizstāvības viedokļa.

Tiesu kolēģija uzskata, ka vērtējot kriminālprocesa esošo pierādījumu ticamību un pietiekamību, pirmās instances tiesa pierādījumus nav novērtējusi atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.panta otrās un trešās daļas prasībām, tāpēc pirmās instances tiesas secinājumi nevar tikt atzīti par tiesiskiem un pamatotiem. Minēto apliecina fakts, ka pirmās instances tiesa tikai uz savu pieņēmu pamata augstāku ticamības pakāpi nekā pārējiem pierādījumiem piešķīrusi tikai apsūdzēto liecībām, kuras sniegtas tiesas sēdē, nevis vērtējusi visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Šāda pirmās instances tiesas rīcība nevainīguma pamatojumam, izvēloties faktiski tikai apsūdzēto tiesas sēdē sniegtās liecības, liecina par kriminālprocesa principu rupju pārkāpumu. Šāda rīcība novedusi pie kļūdainas faktisko apstākļu konstatācijas daļā par katras personas lomu notikumā un katras personas veikto darbību apjomu.

Analizējot kriminālprocesā esošās ziņas, tiesu kolēģija bez ievērības neatstāj faktu, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā abu apsūdzēto liecības attiecībā par lomu sadali un iepriekšējo vienošanos izdarīt zādzību ir konsekventas, un apstiprinās ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem.

Tiesu kolēģija nekonstatē, ka minētās liecības iegūtas pārkāpjot Kriminālprocesa likumā noteikto kārtību.

Turklāt, apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ liecināja, ka sieva teikusi, ka zags kafiju, kas ir pretrunā ar pirmās instances tiesas sēdē izvirzīto aizstāvības versiju, kurā apsūdzētais norādīja, ka viņš nav zinājis par sievas (/pers. C/) nodomu kafijas paciņas nozagt.

Apsūdzētais/pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2012.gada 9.novembrī liecināja, ka 2012.gada 5.augustā kopā ar savu civilsievu /pers. C/ atradās ļļguciemā un nolēma aiziet uz veikalu /Nosaukums F/, lai izdarītu kafijas zādzību.

Līdzapsūdzētās/pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības apstiprina /pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajās liecībās norādīto notikumu secību, un tostarp arī iepriekšējo vienošanos par zādzības izdarīšanu un lomu sadali zādzības realizēšanā.

No minētā var nepārprotami secināt, ka /pers. B/ ar /pers. C/ iepriekš bija vienojušies par zādzības izdarīšanu.

Kā arī /pers. B/ 2012.gada 9.novembrī liecināja, ka paņēma divas paciņas kafijas /Nosaukums D/500g, ielika tās grozā un gāja uz citu veikala nodaļu, lai no groza pārliktu paciņas /pers. F/ maisiņā. Ejot skatījās, lai nebūtu novērošanas kameras.

Secināms, ka turpmākās darbības apsūdzētie realizējuši pēc iepriekš saskaņotas lomu sadales.

2012.gada 22.novembra CD diska apskates protokolā fiksētais, attiecībā par personu darbībām apstiprina apsūdzībā norādīto, un notikumu secību par kādu apsūdzētie liecinājuši pirmstiesas izmeklēšanas laikā.

Tiesu kolēģija nepiešķir ticamību apsūdzētā sniegtajām liecībām pirmās instances tiesā, kurās viņš norāda, ka /pers. C/ paņēma no viņa kafiju un teica, ka samaksās par to, aizgāja, bet viņš nezināja, ka /pers. C/ zags kafijas paciņas. Kā arī tam, ka izmeklētāja norādījusi /pers. B/ par to, ka viņam ir jāatzīst vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un tiks noslēgts izlīgums ar cietušo.

Apsūdzētā/pers. B/ liecības, kuras sniegtas pirmās instances tiesā nepastiprinās ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, apsūdzēto pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām, kurām tiesu kolēģija piešķir augstāku ticamības pakāpi.

Turklāt, tiesu kolēģija nekonstatē iemeslus kādēļ izmeklētāja /pers. N/, kura pirmstiesas procesā nopratināja /pers. B/ būtu bijusi ieinteresēta lietas izskatīšanas rezultātā, liekot apsūdzētajiem sniegt nepatiesas liecības.

Apsūdzētās/pers. C/ pirmās instances tiesas sēdē sniegtās liecības , kurās viņa norāda, ka ar /pers. B/ nebija vienojusies par zādzības izdarīšanu un nodoms nozagt kafiju radies, atrodoties veikalā, tiesu kolēģija vērtē, kā sniegtas ar mērķi, lai palīdzētu /pers. B/ izvairīties no kriminālatbildības.

Izanalizējot augstākminētos tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītos pierādījumus, tiesu kolēģija uzskata, ka ar tiem pilnībā ir pierādīts, ka /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Nosakot apsūdzētajam /pers. B/ sodu, tiesu kolēģija ņem vērā Krimināllikuma 35.un 46.panta nosacījumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.panta otro daļu soda mērķis ir vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmo un otro daļu tiesa piespriež sodu tādā apmērā, kādu nosaka šā likuma sevišķās daļas pants, kas paredz atbildību par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, un ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus, kā arī ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Vienlaicīgi tiesu kolēģija ņem vērā, ka 2013.gada 1.aprīlī spēkā stājies likums ,,Grozījumi Krimināllikumā". Atbilstoši šim likumam par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu likumdevējs paredzējis brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, t.i., samazinot soda minimālo robežu.

Krimināllikuma Pārejas noteikumu 4.punkta nosacījumi paredz, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

Savukārt, Krimināllikuma Pārejas noteikumu 6.punkta nosacījumi paredz, ka ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Apsūdzētais/pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu ir izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Vērtējot/pers. B/ personību, tiesu kolēģija konstatē, ka viņš ir Latvijas Republikas pilsonis, ar pamatizglītību, nepilngadīgu personu apgādībā nav, nestrādājošs, uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi Krimināllikuma 63.panta izpratnē agrāk nav sodīts (1.sējums, lietas 67.,68.lapa), datu par psihiskiem traucējumiem nav.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta nosacījumiem, tiesu kolēģija nekonstatē apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas otro punktu, par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesu kolēģija atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts personu grupā.

Apelācijas instances tiesā un pirmās instances tiesā pēc tiesas uzaicinājuma apsūdzētā /pers. B/ aizstāvību realizēja zvērināta advokāte L.Petrova, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Noteikumiem par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzinātajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību no valsts līdzekļiem izmaksājami *euro 141,58*. Minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu uzliekams apsūdzētajam.

Pamatojoties uz augstāk minēto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

**n o s p r i e d a**

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 7.oktobra spriedumu atcelt daļā par /pers. B/ atzīšanu par nevainīgu un attaisnošanu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (redakcija līdz 2013.gada 1.aprīlim) un noteikt sodu brīvības atņemšanu uz 3(trim) mēnešiem.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Soda izciešanu skaitīt no 2014.gada 14.maija.

Piedzīt no /pers. B/*euro 141,58* (vienu simtu četrdesmit vienu *euro* 58 centus) valsts labā par advokāta veikto darbu apelācijas instances tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu, apsūdzētajam /pers. B/ par sniegto juridisko palīdzību pirmās un apelācijas instances tiesās jāsamaksā 30 dienu laikā pēc tiesas nolēmuma spēkā stāšanās dienas tiesas norādītajā Valsts kases kontā: Saņēmējs: NMR 90000050138, PVN Reģ. Nr. LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, Konta Nr. LV68TREL1060001239300, iemaksas mērķis: par advokāta pakalpojumiem krimināllietā Nr.KA04-0202/14-21, Nr.12020007912; 11096175912, kvīts par samaksu nekavējoties nogādājama Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams 2014.gada 28.maijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese S.Gļazere

Tiesneši L.Šteinerte

G.Stūris